

**ХМЕЛЬНИЦЬКЕ ОБЛАСНЕ УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ
ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА БІБЛІОТЕКА ІМ. М. ОСТРОВСЬКОГО**

**ЗНАМЕННІ І ПАМ'ЯТНІ ДАТИ
ХМЕЛЬНИЧЧИНИ 1990 РОКУ
(Бібліографічний показчик)**

Хмельницький, 1989 р.

ХМЕЛЬНИЦЬКЕ ОБЛАСНЕ УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ
ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА БІБЛІОТЕКА ІМ. М. ОСТРОВСЬКОГО

ЗНАМЕННІ І ПАМ'ЯТНІ ДАТИ
ХМЕЛЬНИЧЧИНИ 1990 РОКУ
(Бібліографічний покажчик)

Хмельницький, 1989 р.

Автор-упорядник   С. К. Гуменюк

Рецензент   Г. С. Гулімовська

Відповідальний
за випуск   Т. В. Логвиненко

Бібліотеки і клубні установи області нагромадили значний досвід відзначення знаменних і пам'ятних дат. Вони займають почесне місце в їх масових заходах. До їх проведення залучаються вчителі, ветерани партії, Герої Радянського Союзу і Герої Соціалістичної праці, новатори виробництва, письменники, учасники художньої самодіяльності.

Ряд бібліотек під час підготовки до відзначення знаменних і пам'ятних дат видають друкарським шляхом буклети. Це заслуговує уваги, оскільки збагачує бібліографію малих форм і дає можливість ґрунтовніше осягнути подію. В цьому плані слід відзначити Волочиську, Городоцьку, Деражнянську, Красилівську, Новоушицьку, Полонську, Чемеровецьку та інші ЦБС.

У 1990 році минає 70 років з дня страти іноземними інтервентами і петлюрівцями Ізяславських, Славутських і Шепетівських підпільників. 70 років тому в бою з іноземними і внутрішніми ворогами загинув Кам'янець-Подільський комсомольський загін. Така ж дата минає з часу Проскурівського рейду 8-ї червонокозачої дивізії і остаточного розгрому петлюрівщини.

1990 рік багатий на персональні ювілейні дати. Виповниться 110 років з дня народження активного борця за владу Рад Козницького М. Г. Відзначатимемо 90 років з дня народження Героїв Радянського Союзу Гребенюка Є. М., Осліковського М. С., Швеця У. Є.; 80 років—Горшкова С. Г., Одухи А. З.; 70 років—Атамана А. І., Бачинського Д. Г., Баяка П. К., Омельчука Г. К.; 60 років—юного партизана Котика В. О.

Вчених, уродженців Хмельниччини, у 1990 році репрезентує академік Яновський Ф. Г., якому минає 130 років з дня народження, а також доктора наук, професора Бурденюк А. Ф. і Дем'ячук І. Л., яким виповниться 80 років.

Гарне враження залишають вечори, присвячені ювілейним датам письменників. Здебільшого на таких вечорах виступають ювіляри, літературознавці, учасники художньої самодіяльності. У 1990 році минає 80 років з дня народження письменника Горлецького Л. П.; 70 років—Шахнюка В. П.; 50 років—Глушак А. С., Грищука Б. А., Сумишина М. Ф.

Своєчасний випуск бібліографічного покажчика «Знаменні і пам'ятні дати Хмельниччини» дає можливість ЦБС заздалегідь спланувати масову роботу на наступний рік, включивши відомості про події свого району (міста).

Масові заходи, які проводять бібліотеки, дають максимум результатів в тому разі, якщо вони підготовлені на високому ідейно-теоретичному і художньому рівні і якщо про них заздалегідь знають широкі верстви населення.

8 СІЧНЯ

50 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ А. С. ГЛУЩАКА

ГЛУЩАК Анатолій Степанович — поет, народився 8 січня 1940 року в с. Писарівка Волочиського району в сім'ї службовця. Закінчив філологічний факультет Одеського університету (1962 р.) та трирічні курси іноземних мов. Працював журналістом, був на комсомольській та партійній роботі. З 1977 по 1983 рік — директор республіканського видавництва «Маяк». Нині — відповідальний секретар альманаху «Горизонт». Член КПРС. Автор збірок «Мотиви» (1972), «Злітне поле» (1974), «Сонячний вітер» (1977), «Простір» (1984). Твори перекладалися російською, білоруською, болгарською, угорською, молдавською, польською мовами. Член СП СРСР з 1974 року.

ЛІТЕРАТУРА:

ГЛУЩАК А. С. Злітне поле: Поезії.—Одеса: Маяк, 1974.—76 с.

ГЛУЩАК А. С. Простір: Поезії.—Одеса: Маяк, 1984.—143 с.

ГЛУЩАК А. С. Сонячний вітер: Поезії.—Одеса: Маяк, 1977.—95 с.

АНАТОЛІЙ ГЛУЩАК // Письменники Радянської України: Довідник.— К., 1976.— С. 64.

АНАТОЛІЙ ГЛУЩАК // Письменники Радянської України. 1917—1987: Бібліограф. довідник.—К., 1988.—С. 139—140.

ГЛУЩАК АНАТОЛІЙ СТЕПАНОВИЧ // Письменники Радянської України: Бібліогр. довідник.—К., 1981.—С. 48.

12 СІЧНЯ

70 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ П. К. БАЮКА

БАЮК Петро Ксенофонтівич народився 12.І.1920 року в с. Гальчинці Теофіпольського району. Член КПРС, закінчив неповно-середню школу. Обирався секретарем комсомольської організації колгоспу, працював головою Гальчинецької сільської Ради.

В армії з 1940 року. В боях з квітня 1942 року—на Брянському і Центральному фронтах. Пройшов шлях від рядового до капітана, командира стрілецького батальйону.

Нагороджений орденом Леніна, двома орденами Червоної Зірки, медаллю «За відвагу». Загинув 22 вересня 1943 року в боях за створення плацдарму на березі річки Прип'ять. Похований в м. Чорнобиль Київської області.

За мужність і героїзм в бою з переважаючими силами противника Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 жовтня 1943 року командир батальйону 229-го полку 8-ї стрілецької дивізії капітану Баюку П. К. посмертно присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

ЛІТЕРАТУРА:

БАЮК Петр Ксенофонтович // Герой Советского Союза: Краткий биограф. словарь.—М., 1987.—Т. 1.—С. 133.

БАЮК Петр Ксенофонтович // Гордость и слава Подolini. — Львов, 1985.—С. 39—41.

БАЮК Петр Ксенофонтович // Бугай Е. М., Макухин М. Е. Из когорты мужественных.—Львов, 1978.—С. 33—35.

БАЮК П. Ти з нами батьку: [Розповідь сина про свого батька — Героя Радянського Союзу П. К. Баюка] // Рад. Україна. — 1986.—15 черв.

БУГАЙ Ю., МАКУХІН М. Капітан Баюк // Рад. Поділля.—1973.—23 верес.

ПАВЛЕНКО П. Присвячений герою [П. К. Баюку — вечір в с. Гальчинці] // Корчагінець.—1969.—4 лют.

ПАСЕКА П. Герой з Гальчинець [П. К. Баюк] // Червона Зірка.— 1980. —12 січ.

ПАСЕКА П. Спадкоємці: [Про Героя Радянського Союзу П. К. Баюка] // Корчагінець.—1977.—24 берез.

РЯБЦУН В. Шлях героя [П. К. Баюка] // Рад. Поділля.—1966. 22 черв.

25 СІЧНЯ

70 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Г. К. ОМЕЛЬЧУКА

ОМЕЛЬЧУК Григорій Купріянович (25.01.1920—3.03.1983). Народився в с. Мала Боровиця Білогірського району. Член КПРС з 1943 року. Закінчив середню школу і Тульське кулеметне училище. В армії з 1939 року. Учасник Великої Вітчизняної війни. В боях з червня 1941 року на Західному, Центральному, 2-му Українському фронтах.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 13 вересня 1944 року за вмілу організацію форсування Південного Бугу, Дністра і

Прута, виявлення при цьому мужності командир батальйону 1317-го стрілецького полку 202 стрілецької дивізії 27 армії капітану Г. К. Омельчуку присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Нагороджений орденом Леніна, Жовтневої революції, 2-ма орденами Червоного Прапора, орденом Вітчизняної війни I та 2 ступеня, Червоної Зірки, медалями.

ЛІТЕРАТУРА:

Поділля у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.: Зб. документів і матеріалів: Львів: Каменярь, 1960.—416 с.

Про Г. К. Омельчука —С. 256—257.

Історія міст і сіл УРСР Хмельницька область.—К.: УРЕ, 1971.— 706 с.

Про Г. К. Омельчука. — С. 913.

ОМЕЛЬЧУК Григорій Купріянович // Герой Советского Союза: краткий биогр. словарь.—М., 1988.—Т. 2.—С. 198.

ОМЕЛЬЧУК Григорій Купріянович // Гордость и слава Подольи.— Львов, 1985.—С. 168—171.

ОМЕЛЬЧУК Григорій Купріянович // Бугай Е. М., Макухин М. Е. из когорты мужественных.—Львов, 1978.—С. 69—71.

11 ЛЮТОГО

60 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. О. КОТИКА

КОТИК Валентин Олександрович (11.II.1930 — 17.II.1944) — юний учасник партизанського руху на Україні під час Великої Вітчизняної війни 1941 — 1945 років, Герой Радянського Союзу (1958 р.). Народився в с. Хмелівка Шепетівського району. З 1937 року жив і навчався в м. Шепетівці. Коли місто окупували німецько-фашистські загарбники, вступив до підпільної організації, виконував бойові доручення. Пізніше продовжував боротьбу в партизанському загоні. Загинув у боях за визволення м. Ізяслава. Ім'я Котика присвоєно школі, де він навчався, Шепетівському і Хмельницькому палацам піонерів. В м. Шепетівці йому встановлено пам'ятник. Нагороджений орденом Вітчизняної війни I-го ступеня, медаллю.

ЛІТЕРАТУРА:

АНТОНІВ Г. На батьківщині юного героя [В. Котика] // Рад. освіта.—1975.—26 квіт.

ГОНТАРУК М. Тебе називали орлям... [Про юного Героя Радянського Союзу Валю Котика] // Корчагінець.—1974.—16 лют.

КОНДРАТЮК Є. Музей В. Котика в Шепетівці // Культура і життя.—1980.—28 лют.

КОНИК А. Юний герой [Валя Котик] // Шляхом Жовтня. — 1980.—9 лют.

КОТИК Валентин Александрович // Герой Советского Союза: Краткий биограф. словарь.—М., 1987.—Т. 1.—С. 752.

КОТИК Валентин Александрович // Гордость и слава Подолии. — Львов, 1985.— С. 118—121.

КОТИК Валентин Олександрович // Подвигом уславлені.— К., 1978.— С. 169—171.

КОТИК Г. Останній бій: [Про В. Котика] // Червоні маки. К., 1976.—С. 39—43.

КРОЧЕК Я. Загинув у бою за Ізяслав [В. Котик] // Колгоспне життя.—1978. —13 трав.

МАКАРЕНКО П. Безсмертний подвиг його: [Про юного Героя Радянського Союзу В. Котика] // Рад. Поділля.—1984.—17 лют.

НЕСТЕРУК В. Життя, як спалах: [Про юного героя Валю Котика] // Рад. Поділля.—1980.—10 лют.

РУСНЯК І. К. Автомат Валі Котика // Шляхом Жовтня.—1982.—19 трав.

ЦЮПА Г. Вічно живий юний партизан — герой [В. Котик] // Почат. шк.—1980.—№ 2.—С. 11—15.

25 ЛЮТОГО

80 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ А. З. ОДУХИ

ОДУХА Антон Захарович [12/25/II.1910—17.V.1967] народився в с. Іванівка Славутського району. Учасник підпілля і партизанського руху на Україні під час Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років, Герой Радянського Союзу (1944 р.). Член КПРС з 1943 року. З листопада 1942 року—командир загону ім. Ф. М. Михайлова, перетвореного у вересні 1943 року на партизанське з'єднання, що діяло до травня 1944 року на території Кам'янець-Подільської, Волинської, Житомирської, Ровенської, Тернопільської областей.

ОДУХА був членом підпільного Кам'янець-Подільського обкому партії і першим секретарем Славутського підпільного райкому,

а також членом обласного штабу партизанського руху. З 1945 року— на радянській роботі. З 1956 року—персональний пенсіонер.

Нагороджений орденами Леніна, Червоного Прапора, Богдана Хмельницького I-го ступеня, медалями.

ЛІТЕРАТУРА:

ГРИГОРЕНКО О. Партизанський командир [А. З. ОДУХА] // Рад. Поділля.—1985.—25 лют.

ГУМЕНЮК С. К. А. З. Одухе [—Герою Советского Союза, командиру партизанского соединения в г. Славути установлен памятник] // Подвиг народа: Памятники Великой Отечественной войны. —М., 1980.— С. 210—211.

МАЛАХОВА Т. Партизанський командир [А. З. Одуха] // Рад. Поділля. —1980.—25 лют.

МОЙСЕЄНКО В. Подвиг учителя—[Героя Радянського Союзу А. З. Одухи] // Трудівник Полісся.—1985.—23 лют.

МОРОДЕЦЬКА Г. Так розгорталося полум'я: [Про Героя Радянського Союзу А. З. Одуху] // Корчагінець.—1985.—23 лют.

ОДУХА Антон Захарович // Бугай Е. М., Макухин М. Е. Из когорты мужественных.—Львов, 1978.—С. 75—77.

ОДУХА Антон Захарович // Герой Советского Союза: Краткий биогр. словарь.—М., 1988.—Т. 2.—С. 192.

ОДУХА Антон Захарович // Гордость и слава Подолни.—Львов, 1985.—С. 162—167.

ОДУХА Антон Захарович // Подвигом уславлені.—К., 1978.—С. 244—246.

ПЕТРОВ М. Перший ешелон: [Про Героя Радянського Союзу А. З. Одуху] // Рад. Поділля.—1978.—19 сент.

ШИНКАРУК В. Командир народних месників [А. З. Одуха] // Трудівник Полісся.—1980.—23 лют.

* * *

ОДУХА Антон Захарович // УРЕ.—2-ге вид.—К., 1982.— Т. 7.—С. 503.

ОДУХА Антон Захарович // Рад енцикл. Історія України.—К., 1971.—Т.3.—С. 281.

80 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ С. Г. ГОРШКОВА

Сергій Георгійович ГОРШКОВ [13/26.II.1910—13.V.1988]. Народився в м. Кам'янець-Подільському. Військовий діяч, Адмірал Флоту Радянського Союзу (1967 р.), двічі Герой Радянського Союзу (1965 р.). Член КПРС з 1942 року. На флоті з 1927 року. В 1941 році закінчив курси при Військово-Морській академії. З жовтня 1941 року—командуючий Азовською військовою флотилією, з серпня 1942 року—заступник командуючого Новоросійським оборонним районом, з листопада 1942 року — командуючий 47-ю армією, з 1943 року—командуючий Азовською, з 1944 року—Дунайською військовою флотиліями. З січня 1945 року—командуючий ескадрою, з 1948 року—начальник штабу, з 1951 року—командуючий Чорноморським флотом. У 1955 році—перший заступник головнокомандуючого, з січня 1956 року—головнокомандуючий Військово-Морським Флотом і заступник міністра оборони СРСР. На XXII—XXV з'їздах КПРС обирався членом ЦК КПРС. Депутат Верховної Ради СРСР 4—10-го скликань. Нагороджений 6 орденами Леніна, орденом Жовтневої революції, 4 орденами Червоного Прапора, іншими орденами, медалями.

ЛІТЕРАТУРА:

ГОРШКОВ С. Г. В боях за звільнення Радянської України // Прапор.—1974.—№ 10.—С. 2—11.

ГОРШКОВ С. Взаимодействие Военно-Морского Флота с сухопутными войсками // Воен.-ист. журн.—1978.—№ 11.—С. 18—26.

ГОРШКОВ С. Г. Оперативно-стратегическое применение Военно-Морского Флота в Великой Отечественной войне // Всемирно-историческая Победа советского народа.—М., 1971—С. 51—58.

ГОРШКОВ С. Подвиг народа // Труд.—1974.—9 мая.

ГОРШКОВ С. Радянський Військово-Морський Флот у дні [Великої Вітчизняної війни] // Під прапором ленінізму.—1975.—№ 8.—С. 28—31.

ГОРШКОВ Сергей Георгиевич // Герой Советского Союза: Краткий биограф. словарь.—М., 1988.—Т. 1.—С. 359.

ГОРШКОВ Сергей Георгиевич // Гордость и слава Подолии. — Львов, 1985.—С. 8—15.

ГРЕЧКО А. А. Битва за Кавказ.—М.: Воениздат, 1976.—494 с.

Про С. Г. Горшкова.—С. 8, 130, 138, 293, 325, 436, 443, 476, 477.

ЕЛКИН А. Главком: [К 60-летию со дня рождения адмирала Флота Советского Союза С. Г. Горшкова] // Огонек.—1970.—№ 9 —С. 5.

КУЗНЕЦОВ Н. Г. Курсом к победе.— М.: Воениздат, 1975. — 509 с.

Про С. Г. Горшкова. — С. 31, 104, 130, 247, 306, 307, 329, 332, 337, 350, 429, 433, 439.

* * *

ГОРШКОВ Сергей Георгиевич // БСЭ.—3-е изд.—М., 1972. — Т. 7.—С. 136.

ГОРШКОВ Сергей Георгиевич // Сов. воен. энцикл.—М., 1976. —Т. 2.—С. 615—616.

ГОРШКОВ Сергій Георгійович // Рад. енцикл. Історії України. —К., 1969.—Т. 1.—С. 447.

20 БЕРЕЗНЯ

70 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. П. ШАХНЮКА

ШАХНЮК Володимир Потапович народився 20.III.1920 року в м. Славуті в родині батрака. Письменник—прозаїк. Член КПРС.

Навчався в Українському комуністичному газетному училищі, закінчив Вищу партійну школу при ЦК Компартії України (1955 р.). Працював у пресі. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденом Вітчизняної війни 2-го ступеня, медалями та Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР.

Автор книжок сатири й гумору «Характер не той» (1961), «Де Макар телята пас» (1964 р.), «Приємні неприємності» (1965 р.), «Жарти жартами» (1968 р.), «Пташине молоко» (1972 р.), «Веселе й сумне» (1980 р.); збірки нарисів «Новина колгоспного села» (1978 р.). Член СП СРСР з 1962 року.

ЛІТЕРАТУРА:

ШАХНЮК В. П. Веселое и грустное: Сатира и юмор.—Симферополь: Таврия, 1980.—80 с.

ШАХНЮК В. П. Де Макар телята пас: сатира і гумор.—Сімферополь: Крим, 1964.—71 с.

ШАХНЮК В. П. Новь колхозного села: Очерки.—Симферополь: Таврия, 1978.—62 с.

ШАХНЮК В. П. Приятные неприятности: Юмор и сатира. — Симферополь: Крим, 1965.—128 с.

ШАХНЮК В. П. Птичье молоко: сатира и юмор. — Симферополь: Таврия, 1972.—67 с.

ШАХНЮК В. П. Шутки шутками: Сатира и юмор.—Симферополь: Крым, 1968.—112 с.

Володимир ШАХНЮК // Письменники Радянської України. Бібліогр. довідник.—К., 1970.—С. 483.

Володимир ШАХНЮК // Письменники Радянської України: Довідник.—К., 1976.—С. 385.

Володимир ШАХНЮК //Письменники Радянської України. 1917—1987: Бібліогр. довідник.—К., 1988.—С. 655.

ШАХНЮК Володимир Потапович // Письменники Радянської України: Бібліогр. довідник.—К., 1981.—С. 298—299.

23 БЕРЕЗНЯ

90 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Є. М. ГРЕБЕНЮКА

ГРЕБЕНЮК Євгеній Мойсейович народився 23.III.1900 року в с. Волоське (до 1967 року Волоські Коричинці) Деражнянського району. Член КПРС.

В армії з грудня 1941 року. Брав участь в боях на Західному, Південно-Західному і 1-му Прибалтійському фронтах.

Нагороджений орденом Леніна, орденом Червоної Зірки, Слави III ступеня, медалями.

Загинув 20 серпня 1944 року. Похований в м. Кельме Литовської РСР.

За мужність і героїзм в боях за визволення Литви парторгу стрілецької роти, помічнику командира взводу 85-го полку 32-ї гвардійської стрілецької дивізії гвардії старшому сержанту Гребенюку Є. М. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 24 березня 1945 року посмертно присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

ЛІТЕРАТУРА:

ГРЕБЕНЮК Євгеній (Євтей) Мойсеевич // Бугай Е. М., Макухин М. Е. Из когорты мужественных.—Львов, 1978. — С. 119—122.

ГРЕБЕНЮК Евтей [Евгений] Моисеевич // Герои Советского Союза: краткий биогр. словарь.—М., 1987.—Т.1, С. 365.

ГРЕБЕНЮК Евтей Моисеевич // Гордость и слава Подолии.— Львов, 1985.—С. 72—74.

Парторг роти: [Про Героя Радянського Союзу Є. М. Гребенюка] // Прапор ленінізму.—1985.—23 берез.

САХНЕВИЧ Я. Подільський Матросов: [Про Героя Радянського Союзу Є. М. Гребенюка] // Рад. Поділля.—1970.—18 січ.

СМАГЛЕНКО М. Безсмерття: [Про Героя Радянського Союзу Є. М. Гребенюка] // Прапор ленінізму.—1978.—22 серп.

СМАГЛЕНКО М. «Тигри» не пройшли: [Про Героя Радянського Союзу Є. М. Гребенюка] // Рад. Поділля.—1978.—18 черв.

24 БЕРЕЗНЯ

70 РОКІВ СТРАТИ ІЗЯСЛАВСЬКИХ, СЛАВУТСЬКИХ, ШЕПЕТІВСЬКИХ ПІДПІЛЬНИКІВ

В серпні 1919 року територію сучасної Хмельниччини захопили петлюрівці, а в листопаді тут уже орудували білопольські інтервенти.

Для трудящих Поділля було очевидним, що від білопольських інтервентів, як і раніше від австро-німецьких окупантів, можна визволитися лише шляхом всенародної боротьби. Під керівництвом Ізяславсько-Славутсько-Шепетівського підпільного більшовицького комітету, очолюваного І. Я. Демчуком ця боротьба дедалі ширилася і могутнішала.

Підпільники встановили зв'язок з польськими робітниками, насильно мобілізованими пілсудчиками.

Під впливом більшовицької агітації 3-й батальйон 61 полку відмовився вирушити на фронт проти радянських військ. Офіцерів, які намагалися заарештувати призвідників, солдати повбивали. З допомогою надійних частин повсталий батальйон був роззброєний. над організаторами повстання вчинили жорстоку розправу.

В ході боротьби з інтервентами і петлюрівцями міцнів союз польських, українських і російських робітників і селян.

11 березня 1920 року за доносом провокатора окупантам вдалося заарештувати і розстріляти активних членів Ровенської організації та натрапити на слід Ізяславських, Славутських і Шепетівських підпільників.

Після катувань 24 березня 1920 року військово-польовий суд 13-ї польської дивізії засудив 12 чоловік: 7 до страти, 5 на катор-

гу. Від рук окупантів загинули безстрашні підпільники Ю. Барський, М. Беренштейн, І. Демчук, С. Кудлаєв, Г. Нісензон, І. Поплавський, І. Сергєєв.

Незважаючи на провали і невдачі підпільних організацій, інтервентам не вдалося погасити полум'я визвольної боротьби трудящих Поділля. В кінці травня — на початку червня 1920 року за неповними даними в Кам'янець-Подільському, Ізяславському повітах діяло по 5 партизанських загонів, у Летичівському, Новоушицькому, Проскурівському, Старокостянтинівському — по 2—3 загони.

ЛІТЕРАТУРА:

ГУМЕНЮК Б. А. Громовиці над Шепетівкою.—К.: Політвидав України, 1977.—92 с.

Про Шепетівських підпільників.— С. 68—69.

ГУМЕНЮК С. К. У полум'ї революції: [Комсомол Хмельниччини в боротьбі за владу Рад].—Хмельницький, 1988.—40 с.

Про Ізяславсько-Славутсько-Шепетівське підпілля.—С. 26—29.

Історія міст і сіл УРСР. Хмельницька область.—К.: УРЕ, 1971.—706 с.

Про Ізяславсько-Славутсько-Шепетівське підпілля.—С. 613.

МЕЛЬНИЧУК П. І. З історії боротьби трудящих Волині проти польських інтервентів і внутрішньої контрреволюції [друга половина 1919 р.—початок 1920 р.] // Укр. іст. журнал.—1965.— № 8.—С. 113—117.

НАЙМУШИН Є. Герої більшовицького підпілля [Шепетівки 1920 року] // Шляхом Жовтня.—1968.—16 січ.

Нариси історії Хмельницької обласної партійної організації. — Львів: Каменяр, 1982.—271 с.

Про Ізяславсько-Славутсько-Шепетівське підпілля.—С. 69.

1 КВІТНЯ

50 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Б. А. ГРИЩУКА

ГРИЩУК Броніслав Антонович народився 1.IV.1940 року в с. Сергіївка Волочиського району в сім'ї колгоспника. Письменник-прозаїк. Член КПРС. Закінчив факультет журналістики Львівського університету (1967). Працював у редакціях газет на Львівщині, Хмельниччині, редактором видавництва «Каменяр», відповідальним секретарем Хмельницької організації СПУ.

Автор книжок, повістей та оповідань «Білий птах» (1972), «Вечірні поїзди» (1977), «Двоє в березні» (1980), «Колія» (1982); роману «Станція Сподівань» (1984), роману — есе «Поділля—край і доля» (1985), «Поділля—колиско і доле» (1988). Окремі твори перекладалися білоруською, грузинською, казахською, узбецькою та словацькою мовами. Лауреат обласної комсомольської премії «Корчагінець».

Член СП СРСР з 1975 року.

ЛІТЕРАТУРА:

ГРИЩУК Б. А. Білий птах: Оповідання.— К.: Молодь, 1972.— 140 с.

ГРИЩУК Б. А. Вечірні поїзди: повісті, оповідання.— К.: Рад. письменник, 1977.— 222 с.

ГРИЩУК Б. А. Звуки гармонії: Повести, рассказы. Пер. с укр.— М.: Сов. писатель, 1986.— 228 с.

ГРИЩУК Б. А. Станція сподівань: Роман.— К.: Рад. письменник, 1984.— 255 с.

ГРИЩУК Б. А. Поділля—колиско і доле: Роман.— Львів: Каменяр, 1988.— 294 с.

ГРИЩУК Броніслав Антонович // Письменники радянської України: Бібліограф. довідник.— К., 1981.— С. 61.

Броніслав ГРИЩУК // Письменники Радянської України 1917—1987: Бібліогр. довідник.— К., 1988.— С. 167.

Броніслав ГРИЩУК // Письменники Радянської України: Довідник.— К., 1976.— С. 81.

15 КВІТНЯ

50 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ М. Ф. СУМИШИНА

СУМИШИН Микола Флорович народився 15.IV.1940 року в с. Водички Хмельницького району в сім'ї робітника. Письменник-прозаїк, драматург. Член КПРС.

Закінчив факультет журналістики Львівського університету (1968 р.).

Працював художнім керівником Наркевицького Будинку культури, в Хмельницькій обласній молодіжній газеті «Корчагінець», заступником відповідального секретаря газети «Радянське Поділля».

Автор збірок «В дорозі» (1972 р.), «Вісь» (1976 р.), «Уроки» (1978 р.) п'єси «Перехід» (1983 р.). Повість «Уроки» та оповідання перекладені російською мовою.

Лауреат обласної комсомольської премії «Корчагінець» (1973 р.). Член СП СРСР з 1974 р.

ЛІТЕРАТУРА:

СУМИШИН М. Ф. В дорозі: Повість та оповідання.— К.: Рад. школа, 1972.—164 с.

СУМИШИН М. Ф. Відвідини друга: Оповідання // Дніпро. — 1974.— № 7.—С. 109—115.

СУМИШИН М. Ф. Вісь: Повість, оповідання. — К.: Молодь, 1976.—151 с.

СУМИШИН М. Ф. Уроки: Повесть и рассказы.—М.: Сов. писатель, 1981.—207 с.

СУМИШИН М. Ф. Уроки: Повесть.—К.: Молодь, 1978.—152 с.

Микола СУМИШИН // Письменники радянської України. 1917—1987. Бібліогр. довідник.—К., 1988.—С. 575.

Микола СУМИШИН // Письменники Радянської України: Довідник.—К., 1976.—С. 335.

СУМИШИН Микола Флорович // Письменники Радянської України: Бібліогр. довідник,—К., 1981.—С. 264.

15 ТРАВНЯ

80 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ І. Л. ДЕМ'ЯНЧУКА

ДЕМ'ЯНЧУК Іван Лук'янович (15.V.1910)—літературознавець. Народився в м. Полонному. Член КПРС з 1937 року. Закінчив Харківський інститут журналістики (1938 р.) Працював в апараті Раднаркому УРСР та ЦК КП України. З 1953 року— доцент кафедри теорії і практики радянської преси Київського університету. У 1967 році закінчив дисертацію на здобуття вченого ступеня доктора історичних наук на тему «Зброєю слова: Преса партійного підпілля і партизанських формувань періоду Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр.». Звання професора присвоєно у 1969 році. Читав курс «Теорія і практика партійної і радянської преси».

ЛІТЕРАТУРА:

ДЕМ'ЯНЧУК І. Л. Братнє єднання культур російського і українського народів.—К., 1954.—60 с.—(Т-во для поширення політ. та наук. знань УРСР).

ДЕМ'ЯНЧУК І. Л. Зброєю слова: Преса парт. підпілля і партизан. формувань періоду Великої Вітчизняної війни. 1941—1945 рр.—К.: Вид-во Київ. ун-ту, 1966.—239 с.

ДЕМ'ЯНЧУК І. Л. Кореспонденція в газеті.—К.: Політвидав України, 1972.—77 с.

ДЕМ'ЯНЧУК Іван Лук'янович // Учені вузів Української РСР.—К., 1968.—С. 142.

ДЕМ'ЯНЧУК Іван Лук'янович // Учені Хмельниччини: [Бібліогр. покажчик].—Хмельницький, 1988.—С. 35—36.

17 ЧЕРВНЯ

90 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ У. Є. ШВЕЦЯ

ШВЕЦЬ Ульян Євграфович (17.VI.1900—3.VIII. 1944). Народився в с. Березна Шепетівського району. Член КППС з 1943 року. В армії з 1919 по 1928 рік і з червня 1941 року. Закінчив у 1923 році інженерну школу молодших командирів, а в 1933 році—КУКС.

У боях з 22 червня 1941 року на Західному, Воронежському і Українському фронтах. Загинув 30 липня 1944 року. Похований в братській могилі в Сандомірі. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 23 вересня 1944 року за мужність і відвагу під час форсування р. Вісла і утримання плацдарму в районі Сандоміра командир батальйону 545-го стрілецького полку 389-ї стрілецької дивізії, 3-ї Гвардійської армії, 1-го Українського фронту капітану Швецю У. Є. посмертно присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Нагороджений орденом Леніна.

ЛІТЕРАТУРА:

БЕЛЬФЕР С. Пам'яті героя [У. Є. Швеця] // Рад. Поділля.—1973.—3 січ.

КРОЧЕК Я. Пам'ятник герою [У. Є. Швецю] // Корчагінець.—1973.—6 січ.

ШВЕЦ Ульян Євграфович // Герой Советского Союза: Краткий биограф. словарь.—М., 1988.—Т.2.—С. 766.

ШВЕЦЬ Ульян Евграфович // Из когорты мужественных. — Львов, 1978.—С. 141—143.

ШВЕЦ Ульян Евграфович // Гордость и слава Подолии. — Львов, 1985.—С. 254—256.

24 ЧЕРВНЯ

130 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Ф. Г. ЯНОВСЬКОГО

ЯНОВСЬКИЙ Феofil Гаврилович (24.VI.1860— 8.VII.1928)—терапевт, академік АН УРСР [1927 р.] Народився в с. Миньківці Дунаєвського району.

Закінчив Київський університет [1884 р.], де працював до 1904 року. В 1904—1905 р.р.—професор госпітальної терапевтичної клініки Одеського університету. В 1905—1919 роках — професор лікарської діагностики Київського університету, в 1919—1921 роках—завідуючий факультетською терапевтичною клінікою Кримського університету, з 1921 року —завідуючий кафедрою терапії Київського медичного інституту.

Основні наукові праці стосуються клініки туберкульозу легенів, хвороб нирок, клінічної бактеріології, фізіології та патології травлення, патології кровообігу. Описав нові фізикальні ознаки захворювання легенів і плеври. Розробляв питання імунітету, діагностики, клініки та терапії туберкульозу легенів. Наслідки досліджень патології нирок узагальнені в широко відомій праці «Діагностика захворювань нирок у зв'язку з їх патологією» [1927 р.]. Велику увагу приділяв організації боротьби з туберкульозом. Створив вітчизняну школу терапевтів.

ЛІТЕРАТУРА:

ИВАНОВ В. Н. Академик Феofil Гаврилович Яновский // Врачеб. дело.—1953.—№ 12.—С. 1063—1070.

ИВАНОВ В. Н. Академик Феofil Гаврилович Яновский // Иванов В. Н. Избранные труды.—К., 1985.—С. 332—341.

ИВАНОВ В. Н. Академик Феofil Гаврилович Яновский // Очерки истории медицинской науки и здравоохранения на Украине.—К., 1954.—С. 348—352.

КОРОТИЧ В. Біла лілея Феofilа Яновського // Коротич В. Людина на повен зріст.—К., 1972.—С. 13—52.

Научная, клиническая и общественная жизнь академика Ф. Г. Яновского: К 100-летию со дня рождения // Врачеб. дело.—1969.—№ 12.—С. 3—9.

ПРИМАК Ф. Я. Феофил Гаврилович Яновский как педагог // Врачеб. дело.—1961.—№ 9.—С. 143—145.

СВАРИЧЕВСЬКИЙ А. Лікар, академік: До 125-річчя з дня народження Ф. Г. Яновського // Рад. Поділля.—1985.—31 лип.

ЯНОВСЬКИЙ Феофіл Гаврилович // Історія академії наук Української РСР.—К., 1982.—С. 734.

ЯНОВСКИЙ Феофил Гаврилович // БСЭ.—3-е изд.—М., 1969.—Т. 30.—С. 511—512.

ЯНОВСЬКИЙ Феофіл Гаврилович // УРЕ. — 2-е вид. — К., Т. 12.—С. 511.

ЯНОВСКИЙ Феофил Гаврилович // БМЭ.—2-е изд.—М., 1964.—Т. 35. С. 1179.

3—9 ЛИПНЯ

70 РОКІВ З ЧАСУ ПРОСКУРІВСЬКОГО РЕЙДУ 8-ї ЧЕРВОНОКОЗАЧОЇ ДИВІЗІЇ

Проскурівський рейд—воєнна операція під час радянсько-польської війни 1920 року, проведена 8 кавалерійською дивізією Червоного козацтва під командуванням В. М. Примакова 3—9 липня 1920 року. Вторгшись в польський фронт, прорваний 60-ю стрілецькою дивізією при підпримці 3-х бронепоездів у районі ст. Комарівці, 8-ма дивізія розгорнула бої в тилу ворожих військ. Вона визволила містечка Михампіль, Ярмолинці, Чорний Острів, 6 липня—місто Проскурів, багато сіл. Розгромивши в районі с. Сорокодуби петлюрівську піхотну бригаду, дивізія з'єдналась з частинами Червоної Армії.

Під час рейду було знищено і поранено близько 5 тисяч солдатів ворога, захоплено велику кількість зброї, спорядження, боеприпасів, 500 повозок, 300 коней. Рейд дезорганізував оборону 6-ї польської армії, перервав зв'язок її частин з штабом, перешкодив польському командуванню завдати удар по флангу Першої кінної армії, створив сприятливі умови для наступу Зведеної, 41 та 60 стрілецьких дивізій, сприяв загальному успіхові наступу 14-ї армії, яка відкинула інтервентів за державний кордон.

ЛІТЕРАТУРА:

Історія міст і сіл УРСР. Хмельницька область.—К.: УРЕ, 1971.—706 с.

Про проскурівський рейд 8-ї Червонокозачої дивізії.—С. 38, 75, 564.

ДУБИНСЬКИЙ І. В., ШЕВЧУК Г. М. Перші сутички з білопо-
ляками // Червонці: Спогади ветеранів Червоного козацтва.—К.,
1968.— С. 120—132.

ДУБИНСКИЙ И., Шевчук Г. Червонное казачество. —К.: По-
литиздат Украины, 1977.—220 с.

Проскурівський рейд.— С. 138—150.

Нариси історії Хмельницької обласної партійної організації.—
Львів: Каменяр, 1982.—271 с.

Про проскурівський рейд 8-ї Червонокозачої дивізії.—С. 69—70.

Проскурівський рейд // Великий Жовтень і громадянська війна
на Україні: Енцикл. довідник.—К., 1987.—С. 454—455.

ХАРЧЕНКО М. М. Рейд на Проскурів // Червонці: Спогади ве-
теранів Червоного козацтва. — К., 1968.—С. 163—145.

17 ЛИПНЯ

80 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ А. Ф. БУРДЕНЮКА

БУРДЕНЮК Антон Федорович (17.VII.1910). Народився
в с. Бабшин Кам'янець-Подільського району. Член КПРС.
У 1932 році закінчив Київський ветеринарний інститут і до 1950
року працював у ньому асистентом, доцентом. З 1950 року завіду-
вав кафедрою ветеринарної хірургії Білоцерківського сільськогос-
подарського інституту. Доктор ветеринарних наук (1958 р.), зван-
ня професора присвоєно у 1959 році. Читав курс «Ветеринарна хі-
рургія». Працював над проблемою захворювання кінцівок у
сільськогосподарських тварин.

ЛІТЕРАТУРА:

БУРДЕНЮК А. Ф. Болезни конечностей у продуктивных жи-
вотных.—К.: Урожай, 1976.—131 с.

БУРДЕНЮК А. Ф. Ветеринарная ортопедия: Учеб. пособие для
студентов с/х учеб. заведений.—Л.: Колос, 1976. —200 с.—[В со-
авторстве].

БУРДЕНЮК А. Ф. Хирургия в промышленном свиноводстве: Учеб. пособие для учащихся с/х техникумов и слушателей фак. повышения квалификации.—К.: Вища школа, 1985.—152 с.—[В соавторстве].

БУРДЕНЮК Антон Федорович // Учені вузів Української РСР.—К., 1968.—С. 78—79.

СРІБНЯК М. Захоплення: [Про Бурденюка А. Ф.] // Ленін. шлях.—1971.—1 трав.

БУРДЕНЮК Антон Федорович // Учені Хмельниччини: [Бібліогр. показчик].—Хмельницький, 1988.—С. 27—28.

СЕРПЕНЬ

110 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ М. Г. КОЗИЦЬКОГО

КОЗИЦЬКИЙ Микола Григорович [VIII.1880—1920.30.X]. Народився в м. Кам'янець-Подільському в сім'ї селянина.

Активний учасник транспортування ленінської газети «Искра» з-за кордону в Росію. За участь в революційному русі чорноморських моряків і робітників Одеси 17 жовтня 1905 року поліція заарештувала Козицького. Згідно з вироком суду його заслали на поселення до Якутії. Друзі допомогли втекти із заслання. Козицький емігрував за кордон.

У 1909 році повертається в Росію і поступає на медичний факультет Київського університету. Новий арешт на початку 1912 року не дав змоги продовжити навчання. Після звільнення з тюрми Козицький виїхав до Петрограда. Тут йому вдалося влаштуватися в лікарняній касі заводу «Сіменс і Гальське». 15 липня 1915 року царська охрнка заарештувала Козицького за антиурядову агітацію серед робітників заводу і вислала в Іркутську губернію під гласний нагляд поліції на 4 роки. Після лютневої революції Микола Григорович повертається до Петрограда. Його обирають членом виконкому Василеострівської районної Ради робітничих депутатів.

На першій конференції фабзавкомів столиці, яка проходила 30 травня—3 червня 1917 року, Козицький обирається до складу Центральної Ради фабрично-заводських комітетів Петрограда, яка стала центром профспілкового руху всієї країни.

Як учасник 6-го з'їзду партії, член Василеострівського революційного штабу підготовки збройного повстання багато зробив для перемоги Великого Жовтня.

Влітку 1918 року Микола Григорович—у Нижньому Новгороді. Його обирають головою міської Ради, членом президії та заступником голови виконкому губерньської Ради робітничих і селянських депутатів.

В лютому 1920 року Козицький на Поділлі. Його затвердили головою Подільського губерньського ревкому.

Вранці 30 жовтня 1920 року в бою з петлюрівською бандою Микола Григорович загинув.

ЛІТЕРАТУРА:

Переписка В. И. Ленина и руководимых им учреждений РСДРП с партийными организациями. 1903—1905 гг.—М.: Мысль, 1977.—653 с.

Про М. Г. Козицького.—С. 2, 129, 130, 166, 200, 241, 255.

Переписка В. И. Ленина и руководимых им заграничных партийных органов с социал-демократическими организациями Украины [1901—1905 гг.]: Сб. документов и материалов.—К.: Политиздат України, 1964.—687 с.

Про М. Г. Козицького.—С. 253, 263, 838.

ГУМЕНЮК С. Герой Жовтня: [Про М. Козицького] // Рад. Поділля.—1980.—4 квіт.

ГУМЕНЮК С. Революцією покликаний: [Про М. Г. Козицького] // Корчагінець.—1977.—2 черв.

ДРОБЧАК Г. Ю. Боець ленінської гвардії: До 90-річчя з дня народження М. Г. Козицького // Укр. іст. журн.—1970.—№ 1. —С. 129—130.

ДРОБЧАК Г. Засів дає перші сходи: [Про М. Г. Козицького] // Комс. плем'я.—1969.—25 листоп.

ДРОЗДОВ М. Агент «Искры» [Н. Козицкий] // Правда України.—1980.—30 янв.

ЗАХАР'ЯШ Є., ТЕЛЬМАН Й. Микола Григорович Козицький. — Одеса: Маяк, 1971.—115 с.

ІВАНОВА Р. Г. Боець ленінської гвардії: [Про М. Г. Козицького] // Укр. істр. журн.—1970.—№ 1.—С. 129—134.

МАМАЛИГА А. Микола Григорович Козицький // Рад. Поділля.—1970.—30 черв.

СВАРИЧЕВСЬКИЙ А. Підпис у партквитку Ілліча: [Про М. Козицького] // Рад. Поділля.—1981.—19 берез.

СОЗИКІНА А. Голова ревкому: [Про М. Г. Козицького] // Рад. Поділля.—1967.—29 груд.

ВЕРЕСЕНЬ

70 РОКІВ З ДНЯ ЗАГИБЕЛІ КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКОГО КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЗАГОНУ

В кінці вересня 1920 року в зв'язку з новим наступом білопольських інтервентів і петлюрівців відбулося екстрене засідання Подільського губкому партії з участю секретаря ЦК КП (б)У С. В. Косіора та члена ЦК КП (б) У, голови Галревкому В. П. Затонського, яке затвердило заходи по мобілізації всіх ресурсів губернії на відсіч ворога.

Не шкодуючи життя, боролися подоляни за свою радянську владу. Особливо відзначилися в цих боях комсомольці. В районі Дунаєвець, Кам'янець-Подільський комсомольський загін обороняв ділянку фронту Січинці—Могилівка. Ворог будь-що намагався прорватися на шлях Дунаївці—Нова Ушиця. Лише протягом однієї доби комсомольці відбили дев'ять атак ворога. Коли підійшло підкріплення, останній комсомолец, що залишився живим, стікаючи кров'ю, стріляв з кулемета по синьожупанниках, які наближалися до лінії оборони загону.

ЛІТЕРАТУРА:

Образование и деятельность комсомола Украины в годы гражданской войны: Документы и материалы. —К.: Политиздат УССР, 1959.—657 с.

Про Кам'янець-Подільський комсомольський загін.—С. 567.

ГУМЕНЮК С. К. Плеч-о-плеч з більшовиками: [Комсомол Хмельниччини в період громадянської війни]. Хмельницький, 1978.—27 с.

Про Кам'янець-Подільський комсомольський осередок.— С. 25

ГУМЕНЮК С. К. У полум'ї революції: [Комсомол Хмельниччини в боротьбі за владу Рад].—Хмельницький, 1988.—40 с.

Про Кам'янець-Подільський комсомольський осередок.—С. 36.

Історія міст і сіл УРСР. Хмельницька область.—К.: УРЕ, 1971.—706 с.

Про Кам'янець-Подільський комсомольський загін.—С. 311.

Нариси історії Хмельницької обласної партійної організації.—Львів: Каменяр, 1972.—372 с.

Про Кам'янець-Подільський комсомольський загін.—С. 108.

90 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ М. С. ОСЛІКОВСЬКОГО

ОСЛІКОВСЬКИЙ Микола Сергійович [25.IX.1900—8.X.1971]. Народився в смт. Летичів. Член КПРС з 1919 року.

В армії з 1918 року. Учасник громадянської і Великої Вітчизняної воєн. В боях з 22 червня 1941 року— на Південно-Західному, Західному, Сталінградському, Воронежському, 2-му Білоруському фронтах.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 29 травня 1945 року командир 3-го Гвардійського кавалерійського корпусу гвардії генерал-лейтенанту Осліковському М. С. за вміле керівництво військами і особисту відвагу в складних умовах наступу на завершальному етапі війни присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Нагороджений двома орденами Леніна, трьома орденами Червоного Прапора, орденами Суворова I та 2-го ступеня, орденом Кутузова 2-го ступеня, орденом Вітчизняної війни 1-го ступеня, орденом Червоної Зірки, медалями.

Після війни жив і працював в Москві.

ЛІТЕРАТУРА:

БЕЛОВ П. А. За нами Москва.—М.: Воениздат, 1963.—332 с.

Про М. С. Осліковського.—С. 17, 34, 60, 61, 63, 64, 87, 92, 93, 99, 106, 110, 127, 142, 157, 164, 181, 182, 183, 186, 187, 193, 205, 283, 286, 325.

БУГАЙ Е. М., МАКУХИН М. Е. Из когорты мужественных. — Львов: Каменяр, 1978.—279 с.

Про М. С. Осліковського.— С. 179—181.

ВАЙСЛОВИЧ Л., КРОЧЕК Я. Пам'ятник визволителю [Герою Радянського Союзу М. С. Осліковському] // Рад. Поділля.—1977.—24 лип.

ВІТРЯНА Г. Генерал Осліковський // Колг. правда.—1978. — 23 лют.

ДЖОБУЛДА П. Пам'яті Героя-земляка [М. С. Осліковського] // Рад. Поділля.—1980.—28 верес.

КРОХМАЛЮК В. «Найполум'янішою моєю любов'ю» [Про Героя Радянського Союзу М. С. Осліковського] // Рад. Україна. — 1987.— 16 черв.

МАКУХІН М. Комкор Осліковський // Рад. Поділля.—1980. — 23 верес.

ОСЛІКОВСЬКА О. Генерал останньої кавалерії. [Про Героя Радянського Союзу М. С. Осліковського] // Вітчизна.— 1980. — № 5.— С. 178—190.

ОСЛІКОВСЬКИЙ М. Визволителі [Про бойові дії 3-го Гвард. кавалерійського корпусу в роки Великої Вітчизняної війни] // Рак. — 1971.—№ 5.—С. 10—13.

ОСЛИКОВСЬКИЙ Николай Сергеевич // Герой Советского Союза: Краткий биограф. словарь.—М. 1988.—Т. 2.—С. 211.

ОСЛИКОВСКИЙ Николай Сергеевич // Гордость и слава Подолы. Львов, 1985.—С. 175—178.

* * *

ДОБРУШИН Д. С. От Волги до Эльбы: Худож.—докум. повесть.—К.: Дніпро, 1978.—311 с.

ОСЛИКОВСКАЯ Е. Большие события в маленьком городе. Докум. повесть.—К.: Молодь, 1978.—221 с.

Про М. С. Осліковського.—С. 64, 66, 78—81, 89, 97, 98, 108—116, 123—129, 150, 154, 164, 194, 199—201, 205, 209, 212.

4 ЖОВТНЯ

70 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ А. І. АТАМАНА

Атаман Адам Іванович народився 4.X.1920 року в с. Видава Волочиського району. Член КПРС. В армії з 1940 року. Учасник Великої Вітчизняної війни. В боях з січня 1942 року—на Калінінському, Волховському, 2 і 3 Українських фронтах.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 24 березня 1945 року за вміле керівництво боєм на плацдармі за річку Тиса, за стійкість і мужність командир роти 795-го полку 228-ї стрілецької дивізії лейтенанту Атаману А. І. присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Нагороджений орденами Леніна і Вітчизняної війни І-го ступеня, медалями.

Живе і працює в м. Вінниці.

ЛІТЕРАТУРА:

АТАМАН Адам Іванович // Герой Советского Союза: Краткий биограф. словарь.—М., 1987.—Т. 1.—С. 86.

АТАМАН Адам Іванович // Бугай Е. М., Макухин М. Е. Из когорты мужественных.—Львов, 1978.—С. 128—130.

АТАМАН Адам Іванович // Гордость и слава Подolini. — Львов, 1985.—С. 23—26.

Історія міст і сіл УРСР. Хмельницька область.—К.: УРЕ, 1971.—706 с.

Про А. І. Атамана.—С. 173.

9 ЛИСТОПАДА

70 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Д. Г. БАЧИНСЬКОГО

БАЧИНСЬКИЙ Дмитро Григорович народився 4.XI. 1920 року в с. Смотрич Дунаєвецького району. Член КПРС. Закінчив середню школу, Київське артилерійське училище.

В армії з 1938 року. Учасник Великої Вітчизняної війни. В боях з 22 червня 1941 року на Західному, Брянському, 1-му Українському фронтах.

За мужність і відвагу при форсуванні Одера Указом Президії Верховної Ради СРСР від 10 квітня 1945 року команду батареї 116-ї важкої гаубичної артилерійської бригади 5-ї гвардійської армії 1-го Українського фронту гвардії капітану Бачинському Д. Г. присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Нагороджений орденами Леніна, Вітчизняної війни II ступеня, Червоної Зірки, медалями.

Після війни закінчив Військову академію ім. М. В. Фрунзе.

Живе і працює в Львові.

ЛІТЕРАТУРА:

БАЧИНСЬКИЙ Дмитрій Григорьевич // Герой Советского Союза: Краткий биогр. словарь. М., 1987.—Т. 2.—С. 131—132.

БАЧИНСКИЙ Дмитрий Григорьевич // Гордость и слава Подolini.—Львов, 1985.—С. 36—38.

БАЧИНСКИЙ Дмитрий Григорьевич // Бугай Е. М., Макухин М. Е. Из когорты мужественных.—Львов, 1978.—С. 164—166.

Історія міст і сіл УРСР. Хмельницька область.—К.: УРЕ, 1971.—706 с.

Про Д. Г. Бачинського.—С. 262.

МЕЛЬНИК Р. Герой Радянського Союзу Д. Бачинський [—гість селища] // Корчагінець.—1984.—9 трав.

МЕЛЬНИК Р. По той бік Одеру: [Про Героя Радянського Союзу Д. Бачинського] // Рад. Поділля.— 1981.—17 берез.

21 ЛИСТОПАДА

70 РОКІВ З ЧАСУ ОСТАТОЧНОГО РОЗГРОМУ ПЕТЛЮРІВЩИНИ

Війська 14 армії 10 листопада 1920 року, випереджаючи ворога, перейшли в рішучий наступ проти петлюрівців. Протягом дванадцяти днів у результаті жорстоких боїв у районі Могилева-Подільського, Бара і Деражні, Проскурова і Волочиська радянські війська завершили розгром буржуазно-націоналістичної контрреволюції. В цих боях особливо відзначився корпус червоного козацтва під командуванням В. М. Примакова, Кавбригада Г. І. Котовського і 45 стрілецька дивізія, очолювана Й. Е. Якіром.

ЛІТЕРАТУРА:

ДУБІНСКИЙ И. Примаков.—М.: Молодая Гвардия, 1968. — 175 с.

Про розгром петлюрівщини.— С. 72—76.

ДУБІНСКИЙ И., ШЕВЧУК Г. Червонне казачество.—К.: Политиздат України, 1977.—220 с.

Розгром петлюрівщини.—С. 167—174.

Історія міст і сіл УРСР. Хмельницька область. — К.: УРЕ, 1971.—706 с.

Про розгром петлюрівщини.—С. 39, 75, 149.

КРИВОРУЧКО М. М. Кінець петлюрівщини // Незабутні роки: Спогади учасників Великої Жовтневої соціалістичної революції та громадянської війни на Україні.—К., 1967.—С. 547—558.

Нариси історії Хмельницької обласної організації.—Львів: Каменяр, 1982.—271 с.

Про розгром петлюрівщини.—С. 72.

Розгром петлюрівщини // Українська РСР в період громадянської війни. 1917—1920 рр.: В трьох томах.—К., Т. 3.—1970. — С. 419—429.

Участье отдельной кавалерийской бригады Г. И. Котовского в ликвидации петлюровской армии и 3-й армии Врангеля // Г. И. Котовский: Документы и материалы. — Кишинев, 1956. — С. 248 — 275.

23 ГРУДНЯ

80 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. П. ГОРЛЕЦЬКОГО

ГОРЛЕЦЬКИЙ Лук'ян Петрович (27.XII.1910—29.I.1986) — письменник, прозаїк.

Народився в с. Криничне Деражнянського району в сім'ї селянина.

З 1932 року — в Червоній Армії. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденами Червоного Прапора, Червоної Зірки і медалями. Закінчив Саратовське військове училище прикордонних військ. Працював журналістом. Член КПРС.

Писав російською мовою. Друкуватися почав у 1930 р. Автор повістей «Далека застава» (1950), «Последний рейс» (1956), збірок оповідань «Тайной тропой» (1968); книжок повістей та оповідань «Джангировы кутасы» (1961) «Граница» (1964), «Савсан» (1966). Член СП СРСР з 1957 року.

ЛІТЕРАТУРА :

Вітаємо ювілярів: Лук'янові Горлецькому—70 // Літ. Україна. —1980.—23 груд.

ГОРЛЕЦЬКИЙ Лук'ян Петрович // Письменник Радянської України: Бібліогр. довідник.—К., 1981.—С. 56.

ЛУК'ЯН ГОРЛЕЦЬКИЙ // Письменники Радянської України: Бібліогр. довідник.—К., 1970.—С. 100.

Лук'ян ГОРЛЕЦЬКИЙ // Письменники Радянської України: Довідник.—К., 1976.—С. 74.

Лук'ян ГОРЛЕЦЬКИЙ // Письменники України у Великій Вітчизняній: Бібліогр. довідник.—К., 1980.—С. 87—88.

Лук'ян ГОРЛЕЦЬКИЙ // Письменники Радянської України. 1917—1987: Бібліогр. довідник.—К., 1988.—С. 157.

З М І С Т

Глушак Анатолій Степанович	4
Баюк Петро Ксенофонтів	4
Омельчук Гигорій Купріянович	5
Котик Валентин Олександрович	6
Одуха Антон Захарович	7
Горшков Сергій Георгійович	9
Шахнюк Володимир Потапович	10
Гребенюк Євгеній Мойсеевич	11
70 років страти Ізяславських, Славутських, Шепетівських підпільників	12
Гришук Броніслав Антонович	13
Сумишин Микола Флорович	14
Дем'янчук Іван Лук'янович	15
Швець Ульян Євграфович	16
Яновський Феофіл Гаврилович	17
Проскурівський рейд 8-ї червонокозачої дивізії	18
Бурденюк Антон Федорович	19
Козицький Микола Григорович	20
Про загибель Кам'янець-Подільського комсомольського загону	22
Осліковський Микола Сергійович	23
Атаман Адам Іванович	24
Бачинський Дмитро Григорович	25
Остаточний розгром петлюрівщини	26
Горлецький Лук'ян Петрович	27